

Választható méretek

Sorszám

méret

minta

1.

2/25

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak, akik szeretett halottunk

MINTA XYXYXY

temetésén megjelentek, sírjára virágot, koszorút helyeztek, mély gyászunkban osztoztak.

XXXXX

A gyászoló család

2.

2/50

„Elment egy lélek ma ismét a földről,
Kit szívünk többé el sosem feled,
Csendesen figyelsz ránk már odafönről,
legyen helyettünk Isten Veled!”

Fájó szívvel tudatjuk, hogy

MINTA XYXYXY
VOLT XY DOLGOZÓ

99 éves korában csendesen elhunyt. Temetése 2010. szeptember 3-án, 15 órakor lesz a XY XY XY XY temetőben.

XXXXXX

Gyászoló családja

3.

2/75

„Nem élt belőle több és most sem él,
S mint fán se nő egyforma két levél,
A nagy időn se lesz hozzá hasonló.”

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy

MINTA XYXYXY

MISKOLCI LAKOS 99 ÉVES KORÁBAN csendesen elhunyt. Hamvasztás után 2011. JANUÁR 10-ÉN a percesi temetőben helyezzük örök nyugalomra. Emléke szívünkben él.

XXXXX

A gyászoló család

Választható méretek

Sorszám

méret

minta

4.

2/100

„Elmentem tőletek, nem tudtam búcsúzni,
Nem volt időm arra, el kellett indulni,
Szívetekben hagyom emlékem örökre,
ha látni akartok, nézzetek az égre.”

Isten akaratában megnyugodva tudatjuk mindazokkal, akik ismerték és szerették, hogy a szeretett férj, édesapa, nagypapa, testvér és rokon

MINTA XYXYXY

MISKOLCI LAKOS 99 ÉVES KORÁBAN VÁRATLANUL ELHUNYT

15 órakor lesz a XY TEMETŐ . Temetése 2010. augusztus 19-én,
ravatalozójából.

XXXX

Gyászoló szerettei

5.

2/125

„Öt éve élek nélküled, amit megszokni nem lehet.
A napnak nincs egy órája, perce,
hogy ne lennél az eszembe.
Éjjel álmodok az együtt töltött szép napokról,
ami soha már nem lesz többé.
Úgy mentél el, mint tavasznak virága,
elvitte szívem minden boldogságát.
Ha majd szomorú napjaim letelnek,
oda megyek hozzád megpihenni.”

Mély fájdalommal tudatjuk mindazokkal, akik ismerték és szerették, hogy

MINTA XYXYXY

SZÜL.: YXYXYX

MISKOLCI LAKOS 99ÉVES KORÁBAN ELHUNYT Temetése 2010.X.X
16.30 órakor lesz az MINDSZENTI TEMETŐBEN

„Bízunk az életben, hittünk a gyógyulásban,
de ha már abban nem, legalább a csodában.
Csoda volt, hogy éltél, s minket szerettél,
csoda volt, ahogy az életért küzdöttél.
De mégis elcsitult a szív, mely értünk dobogott,
megpihent a kéz, mely értünk oly sokat dolgozott.
Számunkra Te sosem leszel halott,
szívünkben örökké élni fogsz, mint a csillagok.

XXXXX

A gyászoló család

Választható méretek

Sorszám

méret

minta

6.

2/150

*Elmentem tőletek, nem tudtam búcsúzni,
nem volt időm arra, el kellett indulni.
Szívetekben hagyom emlékem örökre,
ha látni akartok, nézzetek az égbe!*

Mély fájdalommal tudatjuk mindazokkal, akik ismerték és szerették, hogy

MINTA XYXYXY

életének 99. évében hirtelen elhunyt. Temetése 2011.01.02.
án, 14:00 órakor lesz az SZENT ANNA TEMETŐBEN

A gyászoló család

XXXXXX

Választható idézetek

1.

„Milyen szomorú mindig egyedül lenni,
valakit mindenütt hiába keresni.
Valakit várni, ki nem jön többé,
valakit szeretni titkon, örökké.
Az idő sem gyógyítja sebeinket,
mert Te igazán szeretted bennünket.
Hiába borul rád a temető csendje,
szívünkben élni fogsz mindörökké.
Szerető férj voltál, drága jó édesapa,
boldog nagyapa, bánatos családod nem feled el soha.”

2.

„Bennünk él egy arc, egy meleg tekintet,
egy simogató kéz, egy sóhaj, egy lehelet.
Bennünk él a múlt, egy végtelen szeretet,
amit tőlünk senki soha el nem vehet.
Te a jószágodat két marokkal szórta,
önzetlenül adtál rossznak és jónak.
Mindig egy célod volt, a családért élni,
ezt a halál tudta csak széttépni.
Míg köztünk voltál, mi nagyon szerettünk,
hiányzol nagyon, soha nem feledünk.”

3.

„Nehéz az életet élni nélküled,
fájó szívvel siratni tégedet.
Egész életeden át dolgozva éltél,
bánatot ránk hagyva, hirtelen elmentél.
Örök álom zárta le drága szemed,
megpihenni tért dolgoz két kezed.
Nagyon fáj a szívünk, hogy örökre itt hagyta,
hiába várunk vissza, többé nem jössz már.”

4.

„Milyen szomorú mindig egyedül lenni,
valakit mindenütt hiába keresni.
Örök az arcod, nem száll el a szavad,
minden mosolyod a lelkünkben maradt.
Könnyes szemmel már csak a fényképedet nézzük,
jószágod, szereteted soha nem feledjük.
Csak egy célod volt, a családért élni,
és az unokáknak örülni.
Szerető feleség voltál, drága jó édesanya,
anyós és boldog nagymama.
Akkor szívből szerettek, nem hagyunk el soha.”

5.

„Virágot viszünk egy néma sírra,
de ezzel téged már nem hozhatunk vissza.
Tudjuk, hogy nem jössz, de olyan jó várni,
hazudni a szívnek, hogy ne tudjon fájni.
Míg köztünk voltál, nagyon szerettünk,
hiányzol nekünk, soha nem feledünk.”

6.

„Ha egy könnycsepp gördül az arcunkon,
az azért van, mert szeretünk és hiányzol nagyon.”

7.

„Nem múlnak el ők, akik szívünkben élnek,
hiába szállnak álmok, árnyak, évek.”

8.

„Szomorú az út, mely sírodhoz vezet,
megpihent drága szerető szíved.
Virágot viszünk egy néma sírra,
de ezzel téged már nem hozhatunk vissza.
Tudjuk, hogy nem jössz, de olyan jó várni,
hazudni a szívnek, hogy ne tudjon fájni.
Pihenjél csendesen a porló hant alatt,
mi örizzük árván édes álmodat.”

9.

„Kereslek, de nem vagy már sehol,
mégis itt vagy mindig valahol.
Talán egy napsugárban, talán a holdfényben,
vagy csillag lettél fent a kék égen?
Nélküled üres és szomorú a házunk,
és nem hisszük el, hogy hiába várunk.
Csak az idő múlik, feledni nem lehet,
mert fiatalon tört ketté életed.
Csak az tudja, mi az igazi fájdalom,
kinek gyermekét fedi a sírhalom.”

10.

„Nem halljuk a hangod, nem látjuk az arcod,
hiába szólítunk, te már azt nem hallod.
Egy jaj nem sok, annyit sem mondtál,
elmentél a halál hosszú útján.
Tudtad, mi is tudtuk, mily nagy beteg vagy,
de te kímélni akartad családodat.
Mégis elmentél egyetlen perc alatt,
számunkra csak a döbbenet és a fájdalom maradt.”

11.

„Megállt egy szív, mely élni vágyott,
pihen az áldott kéz, mely dolgozni imádott.
Nélküled üres és szomorú a házunk,
nem hisszük el, hogy Téged hiába várunk.”

12.

„Ha emlegetek, köztetek leszek,
de fáj, ha látom könnyeteket.
Ha rólam szóltok, mosolyogjatok,
így emlékem áldás lesz rajtatok.”

Választható idézetek

13.

„Számunkra Te sohasem leszel halott,
szívünkben örökké élni fogsz, mint a csillagok.”

14.

„Soha nem feledünk, mindig velünk maradsz,
haláloed, míg élünk, fájó emlék marad.”

15.

„Az igaz ember eltávozik,
de a fénye megmarad.”

(Dosztojevszkij)

16.

„Elmentem tőletek, nem tudtam búcsúzni,
nem volt időm arra, el kellett indulni.
Szívetekben hagyom emlékem örökre,
ha látni akartok, nézzetek az égre!”

17.

„Szeretteim, én most elmegyek,
küzdöttem, de már nem lehet.
A csend ölel át és a szeretet, Isten veletek!”

18.

„Elfáradtam, megpihenni hozzád térek, Istenem!”

19.

„Már nincs holnap, ennyi volt az élet,
sirassatok csendben, én a szívetekben élek.”

20.

„Szerettem volna még élni köztetek,
de a sors másképp rendelkezett.
Küzdöttem, de már nem lehetett,
Szeretteim, Isten veletek!”

21.

„Hihetetlen, de elmentél egy perc alatt.
Kicsordul a könnyünk a sírodnál,
mélységes a fájdalom, hogy távoztál.
A búcsúszó, mit nem mondtál ki, elmaradt,
de szívünkben örökké velünk maradsz.”

22.

„Annyira akartam élni, a betegséget legyőzni.
Búcsúztam volna tőletek, de erőm nem engedett,
így búcsú nélkül szívetekben tovább élhetek.”

23.

„Elcsitult a szív, mely értünk dobogott,
megpihent a kéz, mely értünk oly sokat dolgozott.
Számunkra te sohasem leszel halott,
szívünkben örökké élni fogsz, mint a csillagok.”

24.

„Nagyon akartam élni még,
érezni szívetek melegét.
Legyőzni a betegséget,
legyen enyém még az élet.
Búcsú nélkül kellett memem,
örizzetek szívetekben!”

25.

„Fájdalmat hagyta ránk, üres lett a lelkünk,
ezután ígérjük, hogy soha nem feledünk.
Nem érdemelted a kegyetlen halált,
de Isten hívó szava hamar reád talált.”

26.

„Nem az a bánat, amely fáj
és amelytől könnyes lesz a szem,
hanem az, amit hordozunk szóltanul,
egy életen át, némán, csendesen.
Úgy ment el, ahogy élt, csendben és szerényen,
drága lelke nyugodjék békében!”

27.

„Küzdöttél, de már nem lehet,
a csend ölel át és a szeretet.
Csak az hal meg, akit elfelejtettek,
örökké él, akit nagyon szerettek.”

(Tóth Árpád)

28.

„Hirtelen, de elmentél egy perc alatt,
számunkra csak a döbbenet és a fájdalom maradt.
Kicsordul a könnyünk a sírodnál,
mélységes a fájdalom, hogy távoztál.
A búcsúszó, mit nem mondtál ki, elmaradt,
de szívünkben örökké velünk maradsz.”

Választható idézetek

29.

„Kinek gyermeke testét nem fedi síhalom,
az nem is tudja, mi az igazi fájdalom.
Ki volt Ő nekünk, azt el sem mondhatjuk,
mert nincs rá szó és nincs rá fogalom.”

30.

„Egész életeden át szívesen dolgozva, szerényen éltél,
most megpihen dolgoz két kezed,
Édesapánk, Isten veled!”

31.

„Csak az hal meg, akit elfelednek,
Örökké élni fog, kit igazán szeretnek.”

32.

„Hogy egy édesapa milyen drága kincs,
azt csak az tudja, akinek már nincs.
Mindent adhat az ég kétszer, márványt, kincset, palotát,
csak egyet nem adhat kétszer, szerető édesapát.”

33.

„Örökre velünk maradsz, őrizzük mosolyodat.”

34.

„Bíztunk az életben, hittünk a gyógyulásban,
de ha már abban nem, legalább a csodában.
Csoda volt, hogy éltél, s minket szeretted,
csoda volt, ahogy az életért küzdöttél.
De mégis elcsitult a szív, mely értünk dobogott,
megpihent a kéz, mely értünk oly sokat dolgozott.
Számunkra Te sosem leszel halott,
szívünkben örökké élni fogsz, mint a csillagok”.

Választható szimbólumok

00 gyász		17 gyász	
01 gyász		18 gyász	
02 gyász		19 gyász	
03 gyász		20 gyász	
04 gyász		21 gyász	
05 gyász		22 gyász	
06 gyász		23 gyász	
07 gyász		24 gyász	
08 gyász		25 gyász	
09 gyász		26 gyász	
10 gyász		27 gyász	
11 gyász		28 gyász	
12 gyász		29 gyász	
13 gyász		30 gyász	
14 gyász		31 gyász	
15 gyász		32 gyász	
16 gyász		33 gyász	